

Mi-e dor de tine!

IOGENIUS

Am alergat, pustiu, prin astă lume
să-mi cat norocul pe-unde l-am crezut.
Dar n-am aflat, bătrâne Iași, niciunde,
oraș mai mândru, mai romantic și mai cult.

Nu am aflat oraș mai plin de-nțelepciune
cu oamenii mai hâtri și mai inimoși.
Și n-am aflat, bătrâne Iași, niciunde
aroma teilor tăi falnici, maiestuoși.

Trecut-au vremi... și pașii mă purtară
departe de tărâmu-ți fermecat.
Cât de curând, mă voi întoarce, iară,
să te revăd, splendid, pe înserat.

Căci inima din pieptu-mi se răscoală
și pacea nu i-o mai găsesc defel.
Oriunde-aș fi, în lumea asta goală,
cuprins de dor mi-i sufletul rebel.

Mi-e dor de tine, Iașule, bătrâne,
Cu al tău farmec de ne-nchipuit!
Îmi ning în suflet amintiri cu tine...
Mi-e dor de tine, Iașiul meu iubit!

Eugen Paul Popa ©All rights reserved.